

[Arbejdsministeren]

ligestillet med private virksomheder i forbindelse med arbejdsmiljøloven.

Joanna Rønn (S):

Vi er da glade for, at arbejdsministeren i hvert fald er enig med os i den ene del af vores forslag til forbedring. Vi synes jo, det er oplagt, at offentlige myndigheder skal have samme stilling som private arbejdsgivere, og i øvrigt mener vi, at offentlige myndigheder faktisk burde gå forud og vise vejen ved et godt arbejdsmiljø og være en model for de private, så vi håber da ikke, der skal uddeles så mange bøder.

Vi er da helt trygge ved, at vi finder frem til de principielt rigtige og tekniske formuleringer, og det er vi åbne over for.

Med hensyn til den anden del har vi den holdning, at hvis Arbejdstilsynet har undersøgt nogle vilkår og fundet dem uforsvarlige, er det logisk, at disse vilkår må rettes, og derfor finder vi, at det skal være hovedreglen. Og så skal undtagelsen naturligvis være, at der kan være nogle særlige omstændigheder, som gør, at klagen skal have opsættende virkning.

Jette Thomsen (KF):

Folketinget er den 14. oktober blevet præsenteret for et socialdemokratisk forslag om ændring af arbejdsmiljøloven.

Den ene del af forslaget går ud på, at der skal indføres hjemmel til, at offentlige arbejdsgivere, kommuner og amtskommuner, også kan idømmes bøde, når de overtræder regler i arbejdsmiljølovgivningen. Det er vi enige i, og vi har også lige hørt, at arbejdsministeren vil fremkomme med lovinitiativer, der gør dette muligt. Og arbejdsministeren vil ikke engang vente på, at justitsministeren får det generelle lovkompleks gjort færdigt. Det har jo vist sig på baggrund af den nævnte Farundom, at det er vanskeligere end som så.

Den anden del af forslaget går ud på, at klager over Arbejdstilsynets afgørelser ikke længere automatisk skal have opsættende virkning. Begrundelsen for forslaget fremgår jo af bemærkningerne, hvori man siger, at arbejdsgiverne kan udskyde Arbejdstilsynets påbud om at bringe helbredstruende forhold i orden i månedsvis og i enkelte tilfælde i årevis ved at udnytte ankemulighederne.

Disse bemærkninger ligger langt fra, hvad der gælder i virkelighedens verden, og jeg vil gerne komme med nogle få tal.

Hvis vi tager Arbejdstilsynets årsberetning for 1985, blev der i forbindelse med 24.000 virksomhedsbesøg givet 34.000 påbud til virksomhederne. Man er ikke helt klar over, hvor mange af disse påbud der påklages til Direktoratet, men det plejer at ligge på et par procent, så det er altså omkring 700 sager, og heraf er det blot de 75, der er havnet på arbejdsministerens bord.

Jeg synes også, jeg i den forbindelse vil fremhæve, at det jo ikke kun er virksomhederne, der klager over Arbejdstilsynets afgørelser. Omkring 20 pct. af de klager, der behandles i Arbejdstilsynets råd, kommer rent faktisk fra fagforbund, sikkerhedsrepræsentanter eller ansatte i virksomhederne.

Jeg vil også lige nævne, at 50 pct. af klagerne vedrørte arbejdsstedets indretning. Det er vel typisk sager, der drejer sig om bygningsforandringer og etablering af særlige velfærdsforanstaltninger. De er ofte meget dyre at gennemføre, men der er næppe nogen, der vil sige om de sager, at de er helbredstruende.

Der er nok ingen tvivl om, at hvis forslaget gennemføres, vil det efter vor opfattelse medføre en voldsom stigning i antallet af erstatningssager mod Arbejdstilsynet, idet det jo så er virksomhedernes eneste mulighed for at få dækket deres afholdte udgifter.

Jeg synes heller ikke, vi helt kan se bort fra, at Arbejdstilsynet måske vil blive en lille smule mere tilbageholdende med påbud, hvis det senere viser sig, at det ikke er lovmedholdeligt, og det har jo så den modsatte virkning. Jeg kan heller ikke helt lade være med at tænke på, om man i et sådant tilfælde kan gå tilbage i den første del af forslaget, og at de så kan blive gjort ansvarlige.

Jeg synes i det hele taget ikke, at begrundelserne for den del af forslaget er særlig gode, så det vil jeg afvise.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Det kan jo ikke komme som nogen stor overraskelse for forslagsstillerne, at regeringspartierne og arbejdsministeren udtaler deres tilslutning til punkt 2 i forslaget, nemlig spørgsmålet om offentlige myndigheders bødeansvar, for det har man sådan set for